

Ούτε μετά από αυτά πείσθηκε ο Ετεοκλής. Ταπεινωμένοι όμως οι σύντροφοί του σκέφτηκαν ότι, επιστρέφοντας στους δικούς του, ο Τυδέας θα είχε να λέει για τις ήττες τους. Αποφάσισαν να τον σκοτώσουν. Είπαν ότι το θεωρούσαν αναγκαίο καθώς ο Τυδέας είχε περιοδεύσει την Θήβα και είχε δει την άμυνά της. Πριν να φύγει ο Τυδέας, έστειλαν πενήντα οπλισμένους με αρχηγούς τον Μάιονα και τον Πολυφόντη να του στήσουν ενέδρα. Ανύποπτος αλλά πολύ ευτυχισμένος από τις νίκες του, ο Τυδέας βγήκε από την Θήβα για να επιστρέψει στους δικούς του. Οι πενήντα του βγήκαν μπροστά. Με την βοήθεια της Αθηνάς, ο Τυδέας τους σκότωσε τον ένα μετά τον άλλο. Μόνο τον Μάιονα άφησε ζωντανό. Όχι επειδή τον λυπήθηκε αλλά για να διηγηθεί στους Θηβαίους, τι έγινε, και να τους κάνει να τρομάξουν περισσότερο. Στην Ιλιάδα (Δ 370 – 399), λοιδορώντας τον (γιο του Τυδέα) Διομήδη, ο Αγαμέμνονας λέει (πάντα σε μετάφραση Όλγας Κομνηνού Κακριδή):

«Αλίμονο, γιε του Τυδέα που δάμαζε τ' άλογα! Τι ζαρώνεις, τι κοιτάζεις τα διαστήματα που μας χωρίζουν από τον εχθρό; Στον Τυδέα άρεσε όχι να ζαρώνει έτσι αλλά να πολεμά με τους εχθρούς πολύ πιο μπροστά από τους συντρόφους του. Έτσι έλεγαν αυτοί που τον είδαν να πολεμάει* γιατί εγώ δεν τον αντάμωσα ούτε τον είδα ποτέ μου. Λένε ωστόσο πως ξεχώριζε ανάμεσα στους άλλους* γιατί αλήθεια μπήκε δίχως πόλεμο στις Μυκήνες [το Άργος] σα φίλος, μαζί με τον ισόθεο Πολυνείκη, τον καιρό που μάζευαν στρατό* ήταν τότε που ετοιμάζονταν να χτυπήσουν τα ιερά τείχη της Θήβας, και πολύ τους παρακαλούσαν να τους δώσουν συμμάχους. Εκείνοι ήθελαν να τους δώσουν και ήταν σύμφωνοι με αυτά που τους ζητούσαν* ο Δίας όμως τους άλλαξε τη γνώμη φανερώνοντάς τους σημάδια απαίσια. Εκείνοι λοιπόν έφυγαν* αφού είχαν πάρει δρόμο και τραβούσαν, όταν έφτασαν στον Ασωπό με τα πολλά τα σκοίνα και το παχύ χορτάρι, οι Αχαιοί έστειλαν από κει τον Τυδέα με μήνυμα. Εκείνος πήγε και πέτυχε πολλούς Καδμείους να τρώνε στο σπίτι του δυνατού Ετεοκλή* κι ούτε καν φοβήθηκε ο Τυδέας που κυβερνούσε τ' άλογα, μ' όλο που ήταν ξένος, έτσι μοναχός που βρέθηκε μέσα σε πολλούς Καδμείους, μόνο τους προκαλούσε να παλέψουν μαζί του, και σε όλα τους νικούσε εύκολα* τόσο πολύ του παραστεκόταν η Αθηνά. Οι Καδμείοι τότε που κεντρίζουν τ' άλογα θύμωσαν, και, καθώς γύριζε πίσω, έβαλαν να του στήσουν καρτέρι πολλοί μαζί, πενήντα παλικάρια. Οι αρχηγοί τους ήταν δυο, ο Μάιονας, ο γιος του Αίμονα, όμοιος με τους θεούς, και ο γιος του Αυτόφονου, ο ατρόμητος Πολυφόντης. Και σ' αυτούς όμως ο Τυδέας έδωσε τέλος κακό* τους σκότωσε όλους, και μοναχά έναν αφήκε να γυρίσει στο σπίτι του* αφήκε τον Μάιονα, υπακούοντας στα σημάδια των θεών. Τέτοιος ήταν ο Αιτωλός Τυδέας...».

Εκθειάζοντας τον Τυδέα, ο Αγαμέμνονας δεν παρέλειψε να δικαιολογήσει τους Μυκηναίους που δεν βοήθησαν στην εκστρατεία των Επτά: «Εκείνοι ήθελαν να δώσουν (στον Τυδέα και στον Πολυνείκη συμμάχους) και ήταν σύμφωνοι με αυτά που τους ζητούσαν* ο Δίας όμως τους άλλαξε τη γνώμη φανερώνοντάς τους σημάδια απαίσια».

Επειδή, εκτός από τους δυο άμεσα ενδιαφερόμενους (τον Τυδέα και τον Πολυνείκη), όλοι όσοι μετείχαν στην εκστρατεία ήταν από το Άργος. Αργότερα, όταν ο μύθος απλώθηκε και σε άλλα μέρη, η συμμαχία των Επτά διευρύνθηκε με κάποιους από τους αρχηγούς να «αλλάζουν πατρίδα».

Ο Τυδέας πάντως γύρισε στο Άργος νικητής αλλά χωρίς να έχει πετύχει στην αποστολή του. Η εκστρατεία γινόταν αναπόφευκτη. Ο Πολυνείκης και ο Τυδέας ξαμολήθηκαν να βρουν τους απαραίτητους συμμάχους.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Νοεμβρίου 2021)